

ئەنتەل-ژىيە دەنگ. . بەختىار

مەمەد

دەنگ: گەورەترین نىشانى زىندوويە (گەورەترین نىشانى ژيان).
دەنگ چ خ-ش ب- چ ناخ-ش، نىشانى ژيانە (نىشانى بوون). تەنەت
لە جەنگەكانىشدا، بەر لە مەرگ و كوشت و كوشتار، دەنگ (هاوار و
نا-ه و قىزە و قىرشە و گرمە و زرمە و مە-ه) هەيە. لە كو-دا
دەنگ هەبوو، لەو-شدا ژيان هەيە. ناوەر-ك-كى ژيان دەنگە: دەنگە
جياوازەكان. تەقىنەو گەورەكەى سەرەتاي دروست بوونى گەردوون،
دەنگە (دەنگ بوو). واتە سەرەتاي دروست بوونى گەردوون دەنگە؛ كە
مندا-يش (ك-رپەلەش) لە دايك دەب-، هەر لە يەكەمىن چركە و
ساتەوختى بەج- ه-شتنى پزدان، دەنگى د- (بە گريانهو د-تە ناو
ژيان)؛ كەواتە سەرەتاي بوون و ژيان ديسان دەنگە؛ تا ژيان هەب-
دەنگ هەيە، كە دەنگ نەما، مەرگ هەيە (دەب- بزائىن ب-دەنگى مەرگ
دەگەيەن-: مەرگى واقىعى و مەرگى -مەزى. مەرگى واقىعى مەرگى
فىزىكىيە، ل- مەرگى -مەزى مەرگى پ-ويستى ب-دەنگبونمانە لەبەر
هەر ه-يەكى ئەر-نى و نەر-نى ب-. هە-بەت ئ-مە كە ب-دەنگ دەبين،
دەنگ دەمر-. ئا ئەم ب-دەنگىيە خ-كرده مەرگ-كى رەمزيە).
استىيەكەى مادەم جەوهر-كى ژيان (بوون) برىتيە لە دەنگ، كەواتە
هەموو ب-دەنگىيەك - هەر هىچ نەب- بە ووا-بەت - دژى ئەم
جەوهرەيە. ئ-مە نا ب- ل-رە ئەو-ه لەبىر بكەين، كە بە ش-و-ه
بەرەستە فىزىكىيەكە باسى دياردهى دەنگ دەكەين، واتە بە ش-و-ه
ماددىيەكەى، نەك بە ش-و-ه مەعنەوى و سايك-ل-ژىيەكەى. لە استىشدا
لە دەرەو-هى مەجازدا ((هەمزدا)، دەنگ دياردهىكەى بەرەستە فىزىكىيە
و بەرەمى ووداو و ديارده سروشتى و ماددىيەكانە. لە سروشدا و
لە ژيانى مر-فدا، يان دەنگ هەيە، يان ب-دەنگى هەيە. واتە، كە
دەنگ نەبوو، بە حەتمى ب-دەنگى هەيە. مەرگىش ب-دەنگىيەكەى -هەيە،
كە ك-تايى بە دەنگە زىندوو-هكانى ژيان دەه-ن-، ژيان بەردەوامە و
مەرگ بەردەوامە. واتە دەنگ بەردەوامە و ب-دەنگىش بەردەوامە؛ تا
دەنگ هەب-، ب-دەنگىش هەيە. ئا ئەم ل-كدژىيە لە ن-وان دەنگ و
ب-دەنگىدا، ياساى دىيالىكتىكى ژيان و بوونە. واتە ب-دەنگى مەرچى
بوونى دەنگە. هەروەك چ-ن مەرگىش - لە ناو ياساكانى سروشدا -
مەرچى بوونى ژيانە. (1)

استىيەكەى ب-دەنگى (چ بە بارە فىزىكىيەكەى ب-، چ بە بارە

(هەمزییە کەمە) عەدەمە. ژيان (بوون) ناب (بەدەنگ بە). مەرف بە دەنگ دەبە - بە چەند ساتەك - بەلام گوێ لە دەنگی ئەوانی دیکە و لە دەنگی دیکە دەرهووی خەیی دەگرێ: گەران، ئاخوەر، باڵەندە، هاژەیی ووبار، گەفی با... تاد. (2) ئەمە کە دەشمرین بە مودەتەك کەس و کارمان بارانی دەنگمان بەسەردا دەبارێنن (گریه و شین و ...). ئەمە هاواری ژیانە و گریانێ ژیانە: ژيان (ئیرەس) پە بە دەم و بەوپەیی هەزێ خەیی بەرانبەر بە مەرگ (بەدەنگی = ناتانەس) هاوار دەکا و دەقیژێنێ و دەنەنێنێ؛ بەلام بەداخووە لە ساتەوختی مەرگدا بەدەنگی سەردەکەو؛ لێ جارێکی دیکە و لە شوێنێکی دیکەدا، ژيان دووبارە دەنگی دێتەووە (لە ساتەوختی لەدایک بووندا). بە، ژيان بەم شێوەیە بە دەنگی خەیی، مەرگ (بەدەنگی و عەدەم) هەراسان دەکا.

ده بـ بزائين، كه ژيان بـ پشودان بـ دهنـگ ده بـ، جياوازه له بـ دهنـگي ته به دى مهرگ. ئـمه بـ دهنـگ ده بين، تا بير بكه ينه وه (خـيا بـ بكه ين)، تا گوـمان له دهنـگي ته وانى ديكه بـ. ژيان له كاتى داهـناندا بـ دهنـگ ده بـ، هـروهـا له كاتى مهرگيشدا؛ بهـام له يه كه مدا ئيرـس هـيه، له دووه ميشدا سانا تـس. له يه كه مياندا ژيان خـى نوـ ده كاته وه، بهـام له دووه مياندا ژيان خـى وـران ده كا. له ناو هـموو داهـنانـكـدا نوـ بوونه وهى ژيان هـيه (سـره تـاى نوـ بوونه وهى ژيان به پشوى بـ دهنـگي ده ست پـ ده كا)؛ به پـى چيرـكى ((سـرى ته كوین)) ى (ته ورات) يش، ئـو كاته، كه خوا له شهـشـه كه دا گـردوونى دروست كرد و له حـوته مينـه ژيشدا پشوى دا، سـره تا (بهـر له دروستـكـردنه كه) پشوو و بـ دهنـگي هـه بوو. واته پـشـتر خوا - به بـ دهنـگي - بيرى له داهـنانى دروستـكـردنى گـردوون ده كـرده وه (به ئـادم و حـوا و گشت گيانـله بهـر كيشـه وه). له مـه وه هـموو داهـنانـك پـويستى به بيرـكـردنه وهى پـشـوه خـتى بـ دهنـگانـه هـيه (واته پـويستى به امان و تـا امان هـيه). له استيشدا هـموو بيرـكـردنه وه يـه خـى له خـيدا له بـ دهنـگيدا فـهـراهـم دـ. واته خـيا و بيرـكـردنه وه له بـ دهنـگيدا سـر هـهـدهـن، نهـك له ژاوه ژاو و هـهـرا و هـريـادا. خـ ئـه گـر خوا ته نـيا نه با نه يـده توانى - به باشى و به ناشتى - گـردوون بخوـقـنـ. داهـنـر سـره تا ته نـيايه، بـ دهنـگـه؛ واته ته نـيا خـيه تى و له گـه خـيدا بير ده كاته وه و ده ژى؛ ئـمه ش پـويستى به بـ دهنـگي فـيزيـكى و با به ته كى (مهـوزوعى) هـيه. ئـيا هـيچ شـاعـيرـك هـيه بـتوانـ له قـهـره با غـيدا (له چـايـخانه و گـازـينـدا) شـعـر بنـووسـ و داهـنان بـكا (تهـنـا مهـكـر وهـك سـفى به تهـواوى گوـ له دهنـگي ناوه وهى خـى بـگرـ و گـفتوگـ له گـه ناخى خـيدا بـكا)؟ داهـنـر ئـو كه سـه يه، كه تهـنـا خـيه تى، كه تهـنـا خـى سـهـروهـى

گهردوونه. ههربه استیش داهه نهر خواوه نده، خواوه ندى بواره کهى خه ته.

به ده نگیه کیش ههیه، که له ترس و له سه رسو مانه وه له دایک ده به و سه ره هه ده دا. له ئه لیا ده دا ها تووه ده: {ئ دیسیس} ((وه ها دوا. ئه وانى دیکهش له بهر خه مى زه و سه رسو مانى زه ریان له قسه تونده کانى، له به ده نگیه کى ته و او دا گو یان له اگرتبوو. ئاخیه کانیش به ما وه یه کى زه ره روا به به ده نگی مانه وه)). (3) هه بهت ئه مه له حا ته تى ترس و سه رسو ماندا به ده نگ ده بین و ده چه په سه یین. هه موو چه په سان کیش، به ده نگی (دهم به شبوونه وه) به دوا وه یه. ئه م به ده نگیه به ده نگیه کى نه ره نییه، ترس و چه په سان به ره مى ده هه نن. هه بهت به ده نگی پاش هه موو چه په سان کى نه ره نییه. چه په سان هه یه به ره مى جوانى شتى له ناکاوى خه ش و شیرینه. ترس جیا یه له چه په سان؛ ئه گه رچى هه ندک جار و له هه ندک بار و هه وه ستدا له گه یه کدا دن، وهک له به یته شیعریه کهى هه میر سدا بینمان.

ئه مه به ده نگی ژینه کى و له زه تاویشمان هه یه له گه کت بدا (سرووتى خو ننده وه دا). ئه مه له کاتى کت ب خو ننده وه دا زمانمان (فیزیکمان) به ده نگ ده به و ناخمان قسه ده کا: ناخمان به به ده نگی ده نگی ده. ناخمان ده که وه ته گفتوگ له گه کت ب و جیهانى خو ننده وه دا. پاموک له کت بى (من دره خت کم) له سه ر زارى مام ستایه کدا ده: ((کاتک کت ب ده خو نیته وه به هه چ شه وه یهک نا ب ت قسه بکه یت)). (4) به گو مان به ده نگی به شه که له سرووتى کت ب خو ننده وه، هه ره به یه شه له کت ب خانه کاند ده نگه ده نگ شت کى ناشیرین و به زار که ره و نام یه؛ ته نانه ت به گه په دراویش نییه. له ره دا به ده نگی هه ژموونى خى هه یه: هه ژموونى مه عریفى. ماده م کت ب قسه ده کا، ده به هه موومان به ده نگ بین. له ره دا ئه مه گفتوگ له گه کت ب ده که ین، ئه وه قسه مان له گه دا ده کا، به یه ده به به ده نگ بین و به به ده نگی گو ی له بگرین (زمانى کت ب وشه و سته به ده نگه کانه). ماده م کت ب به به ده نگی قسه مان له گه دا ده کا، به یه ده به ئه مه ش به ده نگ بین: به زمانى ناخ قسه ی له گه بکه ین و له ناخه وه گو ی له ب بگرین. ئه لبه رته مانگو یل له کت بى ((کت ب خانه له شه و دا)) ده: ((شه وان، له ره له کت ب خانه دا، ده نگک هه ن، که هى به حن)). (5) ده شه: ((له باخچه ی ما هه که مدا دوو دارى سف را هه ن، که ک له و دیو په نه ره ی کت ب خانه که مدان. هاوینان که هاو به کانم سه ردانم ده که ن، هه ندک جار به به ژ و زه ربه ی جاریش به شه، له بنیان داده نیشین و قسه و باس و گفتوگ ده که ین، به مام

له ناو کتـځانه که دا کتـبه کانم ناچارمان ده کهن، که واز له قسه کردن بهـښن و بهـدنگی لـ (بکه ین). (6) ئم بهـدنگییه بهـدنگییه کی مه عریفییه، بهـدنگی دا هـښانه. بهـدنگییه که دهسه ځای کتـب (مه عریفه) به سه رمانیدا دهسه پـښ، تا بتوانین له ناو بهـدنگیدا بیر بکه ینه وه و تـبگه ین: تـبگه ین له جیهانی تاییه تی کتـب (وشه). له و کـمه گانه ی، که بیرکردنه وه و عه قـ (کتـب) زا و با ځادهستن، نا له و ځا بهـدنگی و هـمنیش، بهـدنگی و هـمنی له پـناو ئازادی و ځـشگوزهرانی و دا هـښاندا، زا و با ځادهستن. مر قـی خو ځنهر به سروشتی ځای ناتوان ځـز رـب ځـب؛ چونکه ئو له گه کتـب ده دو (هاو ځـی خو ځنهر هر ته نیا مر قـ نیه، به ځکو وشه شه. استییه که ی نزیکترین هاو ځـی ئـمه وشیه {زمانه}، به ځکو وشه به شـکه، به شـکی بـنه ځـتیه له بوونمان)؛ ئو بهـدنگی دهره وه ځـ ده هـښ و توو ځـ هـښـده دا، ځـ ئه وه ی بگاته بهـدنگی ناوه وه؛ بهـدنگی له گه بیرکردنه وه و کتـبـدا، واته ئاخاوتن (مـښـلـگ) له گه کتـب و بیرکردنه وه دا. مانگویل و هاو ځـکانی له جیهان ځـکی (ما ځـکی) بهـدنگدا هه مان کار ده کهن. به چاو و زه ین له گه کتـبـدا گفتوگـ ده کهن (ئوان له بـنه هـدا بهـدنگ نین، به ځکو دهنگی مه عریفیان {دهنگی مه عنه ویی و دهنگی کتـبیان} زا کردووه، تا بوار ځـ بیرکردنه وه بهـخسـنن و ځـش بکهن)؛ به یه ئـمه ده ځـ پانتاییه کی زیاتر بهـخشینه بیرکردنه وه (خو ځـندنه وه)، تا بتوانین له بهـدنگییه مه عریفییه دا، دهنگی زو ځـی ژیان هـه ځـنجین و بهـره م بهـښن؛ ئو دهنگی، که دهنگی ئاشتییه و دهنگی ځـشگوزهرانی و ئازادییه؛ دهنگی دادپه روه ری و سهر به ځـیه... دهنگی ژیان، که گا ته به بهـدنگی مهرگ (عه ده م) ده کا. (7)

له ئـدیسـه شـدا گو ځـمان له دهنگی هه نگوینی ده ځـ:

((نزیك به وه، ئه ی ئـدیسـیـسی به ناوبانگ

ئه ی شانازی ئاخیه کان و شکـمه ندیان

که شتییه که ت له که ناره که مان له نگر بکه و

گو له گـرانیه که مان ځـا بگره

هیچ پیاو ځـ نه بووه

که به به له مه ځـه شه که ی

به به رده م ئم دوورگه یه دا ځـه ت بوو ځـ و

گو ځـی له دهنگی تـکه ځـاو به هه نگوین نه بوو ځـ

که له ده ممانه وه ده تکـ

پاش ئه وه ش، که پـ به دـ چـڅـ له گـرانیه کانمان وهرده گرـ

ئیدی په ځـینه وه که ی له دهریادا ته و او ده کا و حکمه تیشی زیاتر

ئـمە بـدەنگى پىر زىشمان ھەيە، كە ئەمەيان تاييەتە بە خوا و بە خواپەرستىيەو. واتە ھەموو بـدەنگىيەك بەرانبەر بە خوا پىر زە. كاتـكـ خوا قسە دەكا دە بـ ھەموومان بـدەنگ بىن: دەنگى ئىنجىل و تەورات و قورئان دەنگى پىر زى خوان، دە بـ لە ئاستياندا وەك بەندە و وەك خواپەرست بـدەنگ بىن (ئـمەى موسـمان لە مندا ييەو پـمان دەگوتر، كە نابـ لە كاتى قورئان خو ئندندا قسان بکەين و قسەکردن گوناخە. واتە دە بـ گووى لـ بگرين). ئا ئەم بـدەنگىيە بـدەنگىيەكى پىر زە، چونكە بـدەنگىيەكە لە پـناو خوايە و بـ خوايە. لە ئەليادەشدا ھاتوو دە: ((با ئـستا ئاو بـنين دەستمان بشـين، بـدەنگى پىر ز بپار زىن و لەبەر زىسى كوى كـ نـس بپا يـنەو، تا ھەممان پـ بکا)). (9) لەمەو تـدەگەين، كە بـدەنگى پىر ز بەندە بە سرووتـكى خواپەرستىيەو. واتە ئـمە دە بـ لە ئاست خوادا پىر زانە بـدەنگ بىن؛ ئەمەش لە كاتى سرووتە ئايىنيەكانى وەك نو ئـکردن و نزاکردن و پا ئـانەو لە خوادا بەدەردەكەو و بەرجەستە دە بـ. خوا چونكە دەنگى نيە، ئـمەش بە بـ دەنگى لەگەى دەدوـين. ئەم بـدەنگىيە پـى دەگوتر بـدەنگى پىر ز، كە لە نو ئـکردن و نزاکردن و زىكر و پا ئـانەو دا بەدەردەكەو و بەرجەستە دە بـ. واتە ئـمە دە بـ لە ئاست خوادا بە بـ دەنگى (لە ناخماندا) بدوـين و لـى بپا يـنەو و قسەى لەگە دا بکەين (ئەم بـدەنگىيە پـى دەگوتر بـ دەنگى پىر ز). ھەر لەبەر ئەمەش، كە نو ئـکردن و دوعاکردن بە بـ دەنگى دەكرـن. ئا ئەم بـدەنگىيە ھـمىر س بەر لە ئەوئەندە ھەزار سا ھە پـى دە ئـ بـدەنگى پىر ز.

بـدەنگى پىر ز ھەرگىز بە واتاى وسكت بوون نيە، بە كـو بە واتاى گفتوگـى لەگە زاتى خوا؛ بە ئـام بـدەنگىيەك - زـربەى جار - ئـحى و مەعنەويە و زمانى ناخ لەگە خوادا قسە دەكا، نەك زمانى دەنگى فيزىكى. خـى خواپەرستى لەسەرەتاو ھەرىتيە لە تـئـامانى بـدەنگانە لە نھـنى بوونى خوا و گەردوون. لەمەو خواپەرستى پـويستى بە ژاوە ژاو و ھەرا و زەنا و دەنگە دەنگ نيە، بە كـو ھەرىتيە لە فەلسەفەى خەيا و تـئـامان. واتە فەلسەفەى بىرکردنەو بـدەنگانە لە واتاى بوون و ژيان و گەردوون. كەواتە بـدەنگى پىر ز ھەرىتيە لە ياد و زىكرى بەردەوامى خوا. ھەر بـيەشە بە پـى ئىنجىلى يـھەننا وشە خوايە، نەك دەنگ ((لە دەسپـكدا وشە ھەبوو، وشەش لەلای خوا بوو. وشە خوا بوو، ئەو لە دەسپـكدا لەلای خوا بوو. بەو ھەموو شتـك چـ بوو، بە بـ ئەو ھىچ شتـك چـ نەدەبوو لەوانەى كە چـ

ناکاکیی و ملانی نوان دهنگ و بدهنگین، واته نوان بوون و عدهم. به، دهنگ بوونه و بدهنگی عدهمه. لهمهوه منیش لهگه کارانتزاکي دهه: ((لهگه دهنگی جیهانی بینراو و تکه کردنی به دهنگی شاراهوی ناخمد، توانیم د به تاریکی سهره تایی ژرزه مینی عهقه م بدهم و دهرگای قه فزه کهش بکه مهوه و دنیا ببنم)). (13)

ژدهر و پهراوه زهکان:

1- سیفه تکی دهنگ ئازادییه، چونکه خای دیارده یه کی سروشتیه. هه موو دیارده یه کی سروشتیش بهنده به ئازادییه وه و له ناو سروشتی ئازادیدا هه ده قوو.

2- ((هه بژاردنی بدهنگی ته نها به مانای قسه نه کردن نایهت، به کو به مانای ئه وه یش دت، که چن فیر بین گو ب هه موو دهنگه کانی چوارده ورممان شل بکه ین)). بوانه: پاول کایل، حیکایه ته کانی دوئ و ئهم، وهرگوانی ئازاد به رزنجی (چاپی دووهم 2017)، ل 28

3- هومیروس، الیاذه، ترجمه: احمد عثمان (الطبعة الاولى - 2004 م)، ص 351

4- ئرهان پاموک، من درهخت کم، وهرگوانی سامان کهریم (چاپی یه کهم 2018)، ل 139

5، 6- ألبرتو مانغویل، المكتبة في الليل، ترجمة أحمد م. أحمد (دار الساقی، الطبعة الثانية - 2016)، ص 21، 202

7- کارانتزاکي دهه: ((ئهمه دئاخفین، ل به بدهنگی، به زمانی فریشتان)). بنه: نیکوس کارانتزاکیس، تقرير ال غریکو (سیره ذاتیه فکریه)، ترجمه: ممدوح عدوان (الطبعة الثالثة - 2004)، ص 239

8- هومیروس، الاودیسه، ت: درینی خشی (دار التنویر، الطبعة الاولى - 2013)، ص 196

9- هومیروس، الیاذه، ترجمه: أحمد عثمان (الطبعة الاولى - 2004)، ص 330

10- التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، انجیل یوحنا، ص 2168

11- نیکوس کارانتزاکیس، تقرير الى غریکو (سیره ذاتیه فکریه)، ترجمه: ممدوح عدوان (الطبعة الثالثة - 2004)، ص 157

12- هوميروس، ألياذة، ترجمة: احمد عثمان (الطبعة الاولى - 2004)، ص 324

13- نيكوس كازانتزاكيس، تقرير الى غريكو (سيرة ذاتية فكرية)، ترجمة: ممدوح عدوان (الطبعة الثالثة - 2004)، ص 26

بهختيار محمهد